

РЕШЕНИЕ

№ 13095

гр. София, 28.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 20.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1522** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на А. К. , гражданин на А., [дата на раждане] , срещу решение № 1570/23.01.2024г. на председателя на ДАБ-МС.

В жалбата се поддържа, че решението е незаконосъобразно. Не са обсъдени и анализирани всички факти и обстоятелства в нарушение на чл.35 от АПК и чл.75 от ЗУБ. Противно на становището на ответника напуснал държавата си на произход именно заради принадлежност към група лица с рисков профил- работили за чуждестранно Н.. Неправилно административният орган (АО) е преценил, че спрямо бежанската му история са неприложими принципите, залегнали в чл.9, ал.1, т.2 от ЗУБ. АО се е ограничил само с аргументи относно наличие на заплахата поради безогледно насилие в случай на въоръжен конфликт в А., но липсват мотиви относно наличието на опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Иска отмяна на решението и връщане на преписката за ново разглеждане и произнасяне от АО.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. Б.. Моли съдът да уважите жалбата му по съображения в нея. Счита, че не са положени от АО усилия, за да се изследва пряката връзка на кандидата с посочените организации и ролята му в тях, доколкото това би било от съществено значение за получаване или отказ за получаване на статут. Моли съдът да отмени решението и преписката да се върне за ново произнасяне.

Ответникът, представляван от юрисконсулт Х. моли съдът да остави без уважение

жалбата и постанови решение, с което да потвърди решението на ответника. В хода на административното производство не се установило какъвто и да е вид преследване срещу жалбоподателя. Същият мотивира жалбата си за международна закрила с факта, че има преследване от талибанското правителство, но в административното производство не са наведени и представени такива доказателства. Лицето се е занимавало с търговска дейност. Твърденията, посочени в административното производство за негово членство в две организации, които по никакъв начин не са влизали в конфликт с талибанското правителство. ДАБ счита, че молбата за международна закрила има само за цел да осуети ПАМ от органите на МВР. В хода на административното производство е установено, че жалбоподателят не е арестуван, не е бил осъждан, не е имало преследване, не са налице предпоставките по чл. 8 ЗУБ за бежански статут и по чл. 9 ЗУБ - за предоставяне на хуманитарен статут.

Представителят на СГП поддържа становище, че жалбата е неоснователна и да се потвърди административния акт като правилен и законосъобразен.

От фактическа страна:

С молба до ДАБ при МС рег. № УП-10064/08.11.2022г. (л.81), гражданин на А., [дата на раждане] в А., общ.З., етническа принадлежност – таджик, вероизповедание – мюсюлманин - сунит, семейно положение – неженен, образование – начално, е поискал предоставяне на международна закрила. Самоличността му е установена въз основа на декларация, на основание чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ (л. 72). Попълнен е и регистрационен лист към молбата (л.79 по делото).

Преди подаване на тази молба спрямо жалбоподателя е издадена Заповед № 3587/12.10.2022г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) „Връщане до страна на произход“ – А. (л.63).

На 08.11.2022г. кандидатът е настанен в общежитието на отдел ПМЗ,[жк](л.60). Съгласно докладна записка от 11.11.2022г е напуснал общежитието и е неизвестност от 11.11.2022г. В тази връзка с решение № 220 от 05.01.2023г. на председателя на ДАБ при МС административното производство по предоставяне на международна закрила е прекратено, на основание чл. 77, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1, т. 3 от ЗУБ (л. 51).

На 31.08. 2023г. кандидатът е подал молба за да му бъде възобновено производството за международна закрила в РБ (л.44 по делото).

С докладна записка от 01.09.2023г. на младши експерт при ПМЗ Военна рампа (л.39) е предложено на основание чл.77, ал.2 от ЗУБ производството за предоставяне на международна закрила да бъде възобновено.

С писмо рег. № М-73 от 06.01.2023г. директорът на специализирана дирекция “М“ - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ (л.47).

На 14.12.2023г. е проведено интервю с кандидата (л.35 и сл. по делото), в което същият съобщава, че е напуснал А. нелегално през десети месец 2021г. Първоначално заминал за И., където бил 20 дни, след което заминал за Т. нелегално, където бил 8-9 месеца и след това нелегално влязъл в България, около една седмица преди да бъде регистриран. За първи път подал молба в България, оттук отишъл в Ш., където подал молба, брат му бил там, но понеже попаднал в Дъблинското споразумение го върнали. На въпрос за професията му посочва, че в А. се занимавал с транспортна дейност, пращали стока от една дестинация до друга дестинация. Нямали фирма, просто така си работили. Също така имал и активна дейност в социалните общности. Не е

членувал в политическа партия или организация, по принцип бил пашун, а не таджик както е дадена информацията първоначално при регистрацията. Не е имал проблеми заради етнос или религия, преди това в И. имал, но в А. нямал. Конкретният повод да напусне страната са организациите, с които работил и когато талибаните дошли на власт и сложили свои хора на ключови позиции и започнали да дирят хора, които преди това са имали спречкване с тях. Въпреки, че били казали, че прощават на всички хора, които преди това са работили за правителството, те ги намирали и убивали, всеки един който е имал някакво взаимоотношение с предишното правителство го намирали и го убивали. Талибаните сериозно били подгонили всички, които са имал неприятелски отношения спрямо тях, още повече такива, които са се обявили в защита на мира, какъвто бил той, имало много строги мерки срещу тях. Обобщава причините за напускане на страната – талибаните, всичко свързано с тях. Искането му към РБ е да получи закрила, било спокойно и иска да продължи живота си и да създаде бъдещето си.

Към преписката са представени членска карта на жалбоподателя в Социална организация „Майка“, благодарствени писма до жалбоподателя за сътрудничество и за активност граждански и социални позиции, за сътрудничество и помощ за провеждане на фестивала „Един глас за мир“, проведен през 2020г., удостоверение от социална организация „Л.“ за усилията му като активист на гражданското общество в западната част на А. в продължение много години.

С оспореното в настоящото производство председателят на ДАБ – МС, на основание чл.75, ал.1, т.2, вр. с чл.8 и чл.75, ал.1, т.4, вр. чл.9 от ЗУБ, отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на А. К.. Въз основа на събраните в административното производство доказателства, като е съобразил актуалната ситуация в А. и с оглед липсата на личен елемент за търсената международна закрила, е обосновал извод, че не са изпълнени предпоставките по чл. 8 ЗУБ и чл. 9 ЗУБ и на основание чл.75, ал.1, т.2, вр. чл.8 и чл.75, ал.1, т.4, вр. чл.9 ЗУБ е постановил отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

От страна на ответника в хода на административното производство е приложена справка на директора на дирекция "Международна дейност" на ДАБ – МС, с дати от 04.10.2023г. и 14.12.2023г., относно общото положение в А., отношение на талибаните към Н., подпомагачи жени и деца и към лица, свързани с предишното управляващо правителство. В хода съдебното производство от ответника са представени две справки от м.04. 2024г. относно общо положение в страната, актуална политическа и икономическа обстановка в А. и спазване на човешките права (л. 99 и сл.).

При горната фактическа обстановка, от правна страна, съдът приема следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал.4 от ЗУБ и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението е постановено от компетентен административен орган, съгласно чл. 75, ал.1 от ЗУБ. Решението е издадено в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно

и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. Протоколът от интервюто е преведен на жалбоподателя на разбираем за него език дори и изрично е удостоверил с подписа си на протокола, че няма възражения по него. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си. Обсъдени са конкретно наведените от него съображения за напускане на страната, свързани с подкрепа за социални организации до вземане на властта от талибаните.

В обжалваното решение, са обсъдени предпоставките на чл.8 от ЗУБ относно предоставяне на статут на бежанец предвид липсата на опасност от преследване по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУБ и обстановката в страната, която не представлява въоръжен конфликт и риск за жалбоподателя, правилно е отхвърлен този вид закрила. Ответникът, изхождайки от фактите от изнесената пред него бежанска история, възприема извод за липса на такова преследване, което да се обосновава на някоя от причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В бежанската история няма нито един фактически довод за проявен спрямо оспорвания акт на преследване от страна на официалните власти в А., която се явява страната по произход за търсещия закрила – не заявява, че е политически ангажиран, че е арестуван или осъждан. В бежанската история няма доводи за такова релевантно преследване, нито се обосновава наличие на реална опасност от бъдещо такова в страната на произход по някоя от причините, които се сочат в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Кандидатът не е преследван поради неговата раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Дискриминационни или други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване, също не се установяват. Спрямо него не е упражнено физическо насилие и не е бил обект на репресии. От бежанската история на жалбоподателя, и от неговото поведение по време на производството за международна закрила (напускането на центъра за бежанци в България и отиването в Ш. при брат му) следва изводът, който е направил и АО, че мотивите му да напусне страната си на произход са по скоро с личен и икономически характер, което не е предпоставка за предоставяне на закрилата по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ и че лицето е мигрант, а не търсещ международна закрила, .

Съдът намира за правилна и обоснована преценката на АО за неоснователност на молбата за предоставяне на хуманитарен статут на основанията посочени в чл. 9, ал. 1, като правилно тази преценка е направена по отношение на страната на произход, за която органът в особеното производство събира данни, обобщени в нарочна справка. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В разглеждания случай А. К. навежда като причина за напускането на родната си страна, талибаните и всичко свързано с тях, както и че бил работил за социални

организации в подкрепа на мира, за което можело да бъде преследван и убит, ако се завърне в А., както и твърдения, че талибаните издирвали и убивали всички, за които има предположение, че са работели за предишното правителство. . От представената справка от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ от 09.04.2024г., в която е събрана информация за отношението на талибаните към лица, свързани с предишното правителство се установява, че талибаните обявяват на своя пресконференция обща амнистия, като казват, че са помилвали всички воювали срещу тях, съобщава се, че повечето мъже служители в държавните министерства са се върнали на работа. Въпреки това се съобщава за действия, извършени от членове на талибаните срещу лица с този профил, макар и в по-малка степен, отколкото срещу бившия персонал на Афганистанските национални сили а отбрана и сигурност, докладвани са инциденти на бързи екзекуции, изтезания и задържания на лица, свързани с бившето правителство, като това е в началото на управлението. През пролетта на 2022г. талибаните създават комисия за връщане, за улесняване връщането на политически и военни личности в изгнание. Според Международната кризисна група спорадичния характер на репресиите и относително niskият им брой, предполагат, че талибаните не са имали „общонационална политика за преследване на всички бивши правителствени служители“. Тази информация била потвърдена от международен журналист, че ако талибаните са извършили организирана кампания за отмъщение, то броят на смъртните случаи би бил много по голям, а самите талибани твърдят, че нарушенията на амнистията са извършени поради лична неприязън, а не поради политика на правителството. В този контекст е неоснователно опасението на кандидата, а освен това, самият той не заявява да е работил за правителството, няма този профил.

Изводите на административния орган се подкрепят от данните по справките от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, представляващи официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му, фактите по която не са опровергани. Следва да се сподели изводът в оспореното решение, че в конкретния случай няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата за закрила. Данни за заплахата на жалбоподателя липсват. Що се отнася до това, че е подкрепял и сътрудничил на различни социални организации, борещи се за мир и граждански права, не се установява такова преследване на лица, подкрепяли такива организации. Действително от справките се установяват сериозни ограничения на човешките права, включително ограничения и тормоз на национални и международни правозащитни организации, но не и данни за преследване, задържане, екзекуции на техни последователи. За да отхвърли този довод от бежанската история, АО се е позовал на това, че въпреки, че въпросната организация няма официална регистрация жалбоподателят той представя благодарствени писма и карта, като не се твърди тези организации да са работили срещу талибаните и не би следвало години по късно (удостоверението от едната организация е за период 2016-2018г., едно от писмата е за събитие от 2020г.) за него да възникнат неблагоприятни последици, като е взето предвид и че това не е основната му дейност, а се е занимавал с транспортна дейност и самият той не твърди да е имал лично проблеми с талибаните.

Неоснователни са доводите, свързани с наличието на основания по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. В справките по делото за ситуацията в страната, е посочено, че талибаните свършили по добра работа от очакваното в управлението на

афганистанската икономика, въпреки някои погрешни стъпки. Макроикономическото управление на талибаните е по-добро от очакваното, както се вижда от стабилния обменен курс, ниската инфлация, ефективното събиране на приходи и нарастващия износ. По всички признаци мащабът на корупцията е намален. Талибаните се опитват да запазят известен капацитет в агенциите, чиято работа се смята за полезна за режима, като същевременно отхвърлят други, като съдебните институции и Министерството по въпросите на жените. Посочено е също, че А. е изправен пред безпрецедентна хуманитарна криза през 2023г. „с много реален риск от срив на системата и човешка катастрофа“. На 23 септември 2023 г. обаче Азиатската банка за развитие е одобрила 400 милиона долара безвъзмездни средства за защита на благосъстоянието и поминъка на уязвимите афганистанци. Освен това Т. е подпомогнала А. с 20 тона медицински консумативи. Европейският съюз е обещал допълнително хуманитарна помощ за страната. Заместник-специалният представител на генералния секретар на ООН за А. М. П. е казал, че световната организация остава ангажирана да подпомага на афганистанския народ.

В тази връзка се преценява и третото обстоятелство, което обосновава извод за предоставяне на хуманитарен статут е това по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - наличие на тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Съдът приема, че тя не е налична по отношение на оспорвания. От представените справки за ситуацията в А. се установява, че страната не се намира в състояние на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

В конкретния случай, за да отхвърли молбата за този вид закрила, решаващият орган се позовава, както на твърденията в интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справките за А., приобщени в хода на административната преписка, като изводът в решението, че за жалбоподателя не съществува реален риск от тежки посегателства по чл.9, ал.1 от ЗУБ, се потвърждава и от по актуалните справки, представени в съдебното производство. Обстановката не достига до наличието на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки цивилен намиращ се на тази територия сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата територия на А., който да се обхваща от разширенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (С.) по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.). С оглед разпоредбата на чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ, АО правилно е приел, че от изложеното в представените справки не може да се приеме, че степента на характеризиращо въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достига толкова високо ниво, съществуват сериозни потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, поради самия факт на пребиваване там е изложено на реална опасност да претърпи тежки заплахи.

По отношение на наведеното в жалбата за неизлагане на мотиви по чл.9, ал.1,

т.2 от ЗУБ а само по т.3, това не е така, тъй като в решението е обсъдена тази част от бежанската история на жалбоподателя и е направен извод, че не би следвало към настоящия момент за него да възникнат неблагоприятни последици. От събраната информация по делото не се опровергава този извод на АО и не може да се направи обосновано предположение, че заради подкрепа и активност за социални организации в минал период, за жалбоподателя ще е налице опасност от смъртно наказание, или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне.

Не се установява да са налице и основания, визирани в чл. 9, ал. 6 и, ал. 8 от ЗУБ, за да се приема извод за предоставяне на такъв статут, както е прието в решението.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл.8 и чл.9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя, АО е постановил законосъобразно решение. Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. К., гражданин на А., срещу решение № 1570/23.01.2024г. на председателя на ДАБ-МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: